

2024. november 15. péntek

Istenben, akinek igéjét dicsérem, Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!
(Zsoltár 56,5)

Mt 8,5-13: Amikor Kafarnaumba ért, odament hozzá egy százados, és kérte: Uram, a szolgálóm bénán fekszik otthon szörnyű kínok között. Így szólt hozzá: Jövök, és meggyógyítom. De a százados így felelt: Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgálóm! Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Azt mondom az egyiknek: „Menj el!”, és elmegy, a másiknak: „Gyere ide!”, és idejön, vagy szólok a szolgálómnak: „Tedd meg ezt!”, és megteszi. Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és így szólt azokhoz, akik követték: Bizony, mondom nektek, senkiben sem találtam ilyen nagy hitet Izraelben. ... A századosnak pedig ezt mondta Jézus: Menj, és legyen neked hited szerint! A szolga még abban az órában meggyógyult.

Igehirdetés: Ez az egyik legszebb történet számomra arról, hogy a bibliai hit elsősorban bizalom. Hinni Istenben, hinni Jézusban nem pusztán azt jelenti, hogy elhiszem, hogy Isten létezik, vagy az is kevés, hogy elhiszem Jézusról, hogy Ő Isten fia. A valódi hit eszerint a történet szerint a bizalomban nyilvánul meg. Bízom abban, hogy Isten képes értem cselekedni, képes arra, hogy az életem ne a halálban érjen véget.

Minden bibliai gyógyítás és feltámasztás történet jel. Jel, hiszen a bibliában meggyógyított és feltámasztott emberek később meghaltak, a csoda csupán ebbe az életbe hozta vissza őket. Az ő tapasztalatuk azonban erősíti a bizalmunkat abban, hogy a mi Istenünk valóban az élet ura, sőt, ő maga az Élet. Abban erősít minket, hogy minden veszteség, kín, betegség, halál csak átmeneti, a végső szó az életé. Bizalmat teremt bennünk, és erre nagy szükségünk van. Amikor az apostolok arra kérik Jézust, hogy növelje bennük a hitet, akkor Ő egy érdekes képpel válaszol: – *Ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és így szólnátok ehhez az eperfához: „Szakadj ki gyökerestül, és gyökerezz meg a tengerben!” –, engedelmeskedne nektek. (Lk 17,6)* – mintha Jézus azt mondaná, hogy hitből nem kell sok, az, ami van, már hatalmas dolgokra képes. Ahogy a nemrég elhunyt Jelenits István tanította: „*A mustármag, amelyhez Jézus ezt az Isten-adta mindennapi hitet hasonlítja, kicsiny, de élő valami. Ha mérlegre rakom, sokkal kevesebbet nyom, mondjuk, egy fél barackmagnál. De a fél barackmagból nem lesz barackfa, a mustármag viszont kihajt, mert ha kicsiny is, egész. Kicsinyke, egy napra való hit már elegendő ahhoz, hogy akár csodát is tegyünk, de annak elevennek kell lennie...*”

Nem irigykednünk kell tehát a másokra: de jó, neki milyen nagy hite van, milyen egyszerű is neki. A pogány századost se kell irigyeljük. Azt kell, hogy felfedezzük magunkban, hogy a mai napra szükséges hitünk, bizalmunk már ott van. Csak észre kell vennünk. Hogyan? „*A csodálkozás és a hála összetartozik. Minél intenzívebb a hálaérzetem, annál intenzívebb az életérzésem. Egymást is kapjuk. Ha már nem érhet meglepetés, akkor a másik számára elérhetetlen vagyok. Ha a másik jelenlétét magától értetődőnek veszem, nem ejthet ámulatba. Ha érdeklődéssel fordulok a másik felé, akkor tud meglepni. Észreveszem. Észreveszem, hogy valóban Isten van ezen a helyen és én nem tudtam ezt.*” (Mustó P. SJ)

Hogyan lehet elérhető számomra a mai napra szükséges hitem, bizalmam Istenben? Legyek hálás és legyek kíváncsi! Mindenért próbáljak hálát adni, keressem meg azt, amiért tudok és adjak hálát, ne fáradjak bele, minden napom legyen hálaadás és legyen bennem érdeklődés a másik ember felé. És ott és akkor megláthatom Isten működését.